

عنوان مقاله:

تحلیل مدرنیستی رمان زیر چتر شیطان

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 23، شماره 82 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

طاهره صادق بیان - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، همدان، ایران

رضا صادقی شهیر - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، همدان، ایران

قهرمان شیری - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

نخستین جلوه های مدرنیسم در ادبیات داستانی ایران به شکل گسترده و منسجم در دهه 40 شمسی و در آثار نویسندگانی دیده می شود که اغلب آن ها جزء حلقه جنگ اصفهان بودند و این شیوه به تدریج در دهه های 50 و 60 به جریانی غالب در داستان نویسی تبدیل شد که تمرکز آن بر امر ذهنی و برجسته شدن فرد و ذهنیت و عواطف درونی اشخاص داستان بود که البته با شگردهای تازه روایی نیز همراه بود. محمد ایوبی یکی از نویسندگان پرکار و نوگرای دهه 50 است که در داستان هایش از شگردهای مدرن روایی بهره جسته و رمان زیر چتر شیطان وی از همین گونه است. این پژوهش می خواهد به این پرسش اصلی پاسخ دهد که بهره گیری از چه تمهیداتی رمان ایوبی را به داستانی مدرن تبدیل کرده است نتایج نشان می دهد که آشفتگی و گسست در روایت، استفاده از پیرنگ نامتعارف، ابهام و پیچیدگی روایی، تلاطم عاطفی و تنهایی و بیگانگی شخصیت، دگرگونی مفهوم زمان، سیلان ذهن و شاعرانگی نثر از جمله شگردهایی است که زیر چتر شیطان را به رمانی مدرن تبدیل کرده است.

کلمات کلیدی:

مدرنیسم، داستان، شگردهای روایی، زیر چتر شیطان، محمد ایوبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1023401>

